

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Ah HErre! lad nu ey din Vred' opsyde

Citation: Kingo, Thomas: "Ah HErre! lad nu ey din Vred' opsyde", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 334. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid91494.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend Tredie Kong Davids Poenitendse Psalme. (Melodien findis paa dend 22. og 23. Side)

1.

Ach HERRE lad dog ey din Vred' opsyde,
Og i din Hidsighed paa mig udbryde,
Ach ney! straf dog ey som jeg har fortient,
Thi dine Pjle mig mit Hierte kløver,
Din Haand med Soot og Siugdøm mig bedrøver,
Som paa er kiendt.

335

2.

Udi mit Kiød er ingen Sundheds Prikke,
Alt for din grumme Vrede jeg maa drikke,
I mine Been kand ingen Lise boo:
Alt for min Synd, som for mit Ansigt vanker,
Ja Dag og Nat besværer mine Tanker,
Med stoor Uroo.

3.

Min Ondskabs Daad, som jeg bedrev forlangen,
(Dend jeg før traadde under Foode-svangen)
Dend nu mit Hovet overstegen er,
Og min Samvittighed saa hart bemøder,
Ja mig fuldnær til Helvede nedstøder,
Som Byrden bær.

4.

Af Syndsens Saar fuul Stank og Raad udflyder,
Jeg svinder ind, dog nu saa høyt fortryder
Min Daarskab og min Ubesindighed,

Jeg gaar nu krum og mig i Støf nedbøyer,
Og under Sorgeskik jeg daglig døyer,
En Angist-sved.

5.

Min Indvold brænder op, og snart vil revne
Af Synd og Skam som jeg er haan at nævne
Og paa mit Kiød er ingen Sundheds Plæt:
Jeg er afmægtig, og mig Synden knuser,
Jeg og mit Hierte brøler høyt og bruser,
Urolig slet.

* 336

6.

Men HERRE, ald min Lengsel og de Sukke
Som jeg udi mit Bryst maa indelukke,
Er ey, O GUD, skiult for dit Vjßdoms Raad.
Mit Hierte heftig sker, min Kraft og Styrke
Har mig forlat, og Øyne ere mørke
Af daglig Graad.

7.

De som mig før har elsket høyt og æred,
Ja de Staldbrødre som jeg fødd' og næred,
Stod' afsids fra min Plag' og kiged ind!
Min næste Frende, med vel haart et Hierte,
Stood langt af Leed, hver haantis ved min Smerte
I Hu og Sind.

8.

Men de mit Liv med Fliid fast eftersøgte,
De deris Skalke-snarer daglig øgte,
Og de som fritted efter min Ufær,
De taler Vanart mig til Skam og Skade,
Og pønser friit paa Sviig, thi de mig hade,
Hver Dag i sær.

9.

Imidlertiid jeg lood som jeg ey hørde
Hvad Skam og Skiendsel de om mig udførde,
Som Dummen jeg ey løbde for min Mund
Jeg var som dend der ikke kunde høre
Og ey til Giensvar kunde Tungen røre
Mod Skalkefund.

337

10.

Thi HErre, jeg med Lengsel efterlented
Og at du skulde svare jeg forvented,
Thi jeg udi mit Hierte tænkte saa:
Om du tilsteder at min Food skal glide,
Da vil det, naar de mellem sig mig slide,
Gaa stoort oppaa.

11.

Men om du, GUD, vilt mine Ribbeen vrie,
Jeg færdig er at halte, og vil tie,
Om end min Pjne altid for mig staar:
Jeg give vil Mißgierning min tilkiende,
Og i Bekymring for dend Synd mig vende
Som jeg begaar.

12.

Min' Afvindsmænd bestyrkede nu leve,
Og de i tal mangfoldig mange bleve
Ja de som gave jdel Ont for Got,
Mod mig som Satan selv af Hiertet stoode,
Og huldte mig, for jeg attraar det Goode,
For jdel Spot.

13.

Men du, O GUD! mig i ald Angest styrker,
Forlad mig ey, thi jeg dig trolig dyrker,
Min GUD og HERRE, vær ey langt af Leed!
Vær snar, Hielp! Hielp! Og paa din Arm mig lette,
Gjør dog, O HERre for din Ære dette,
Min Salighed.

*
– 338